

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vniuers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

14. De die festo Corporis Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

tribuitur Patri, sapientia Filio: benignitas Spiritui sancto. Denum funiculus triplex difficile tumpitur.

CAP. XIV.

De die festo corporis Christi.

Primo queritur. Quam antiqua sit huius diei festi celebritas? Ea est instituta ab Urbano IV. & quamvis sit multo recentior alijs Domini nostri celebritatibus: solemniori tamen, & frequentiori apud Christianum populum cultu, & veneratione obseruatur, & colitur. Extat in Clem. Si Dominus, de reliquijs, & venerat. Sancto. integra constitutio edita ab Urbano IV. que incipit: *Transiturus de hoc mundo ad Patrem*: vbi Pontifex decernit, vt is dies festus colatur feria quinta proxime sequenti octauam Pentecostes. Iucundiorum porro huius diei festi cultum facit publica totius Cleri, & Populi supplicatio, que dicitur Processio, eo die de more fieri solita, & peccatorum condonatio, quam Indulgentiam vocamus: que beneficio Pontificis conceditur singulis, qui hoc die festo Diuinis officijs interfunt: vt habetur in Clem. *nuper allata: si Dominus, de Reliq. & venerat. Sancto.* Cuius solemnitatis officium D. Thomas Doctor Angelicus, & Ordinis Prædicatorum splendor, eiusdem Urbani IV. iussu mira cum deuotionis suauitate ob institutionis tanti Sacramenti memoriam cum suis Octauis, integrum composuit, & in omnibus orbis Christiani Ecclesijs lætissime cantatur, & recitatur.

CAP. XV.

De die festo Transfigurationis Dominicæ.

Primo queritur. Quam antiqua sit Transfiguratio- nis Dominicæ solennis celebritas? In Græcorum Ecclesia hic dies festus videtur esse perantiquus. Nam in Monologio Græcorum die festi Augusti ponitur Transfiguratio Domini. At in Ecclesia Romana non videtur esse tam antiqua, ac vetus Transfigurationis Dominicæ celebritas. Teste Platina, Calixtus III. constituit, vt die sexta Augusti coleretur, quia eo die Christiani insignem victoriam, superato & cieto ad Belgradum Turcarum exercitu, reportarunt, vbi etiam idem Platina testatur, hunc diem festum non solum Callistum III. instituisse, sed in eorum etiam peccatorum condonationes siue Indulgentias concessisse, quas ante concesserat Urbanus IV. in die festo corporis Domini: & horarum precationum Officium, quod Clerici persolunt, fuisse eius auctoritate compositum, quod quidem Platina testimonium tanquam falsum quidam rejciunt, aiunt enim diem festum Dominicæ Transfigurationis longe ante Callistum III. in Ecclesia Romana coli cæpisse, quoniam Vuandalbertus, qui teste Sigiberto in Chronico, & Trithemio de viris illustribus Ordinis Sancti Benedicti, lib. 2. c. 36. vixit tempore Lotharij Imperatoris circa annum Domini 850. in suo Martyrologio, quod carmine conscripsit, de hac celebritate agit his verbis: *Idibus octauis mortem passura, crucemque Christi sancta caro, æternam dedit ante figuram.* Et Durandus, & Beletus ante Callisti III. sæculum de Diuinis officijs scribentes huius diei festi sexta diei Augusti meminere. Præterea extant conciones Leonis I. de Transfiguratione Dominicæ.

Ceterum fortassis, quæ apud Durandum, & Beletum leguntur de die festo Transfigurationis Dominicæ, non sunt ab ipsis conscripta, sed ab alijs adiecta, & quod scripsit Vuandalbertus, ideo scripsit fortassis, propter Græcos, & Syros, qui hunc diem festum colebant. Leonis quoque I. Sermones non tanquam de festo, sed tanquam de arcano, & mirabili Transfigurationis Dominicæ my-

sterio facere conscripti. Aut fortassis Callistus III. non diem festum instituit, sed Missæ, & precationum officium composuit. Alicubi hic dies, vt festus seruator, & colitur, alibi vero non item. Certe necessitate, & præcepto ex iure communi non colitur. Nec enim in c. *Pronunciandum, de Consecrat. distim. 3.* nec in c. *Conquestus, de Ferys,* nec alibi in iure communi inter dies festos obseruandos habetur.

Secundo queritur, Cur in montem ascendere Christus Dominus voluerit, vt gloriam suam ostenderet? omnes tres Euangelistæ, Matthæus c. 17. Marcus c. 9. & Lucas 9. eum in montem ascendisse dicunt, vbi transfiguratus est. Primo, quia mons locus erat ab hominum turba remotior, sic Euthymius, Matth. 17. *Solebat Dominus orandi causa in montem ascendere, vbi solitudo maior est, & cæli conspectus liberior: vt Mar. 6. Luc. 6.* Accedit quod plerumque maior Dei gloria in montibus, qui cælo propinquiores sunt, & ab hominibus remotiores, non item in vallibus ostenditur.

Secundo quia celsitudo montis quandam cum celsitudine illius maiestatis, quam ostendit in Transfiguratione, cognationem habebat.

Tertio in montem, inquit Tertullianus lib. 4. contra Marcionem, ascendit. Nam & pristinum populum apud montem & visionem, & voce sua Creator initiauerat, oportebat in eo suggestu consignari nouum Testamentum, in quo conscriptum vetus fuerat. Erat illa res, dicit Hilarius in *Matthæum cap. 17.* figuratio. Sed cur Dominus Transfigurari voluit? Respondent Hilarius, Chrysostomus, Euthymius, vt discipulos ob mentionem futuræ mortis merentes consolaretur; id fecisse Theophylactus ait, vt probaret quod dixerat superiori capite, se in gloria Patris sui venturum esse.

Tertio queritur, Quis mons ille fuerit, in quo transfiguratus est Dominus noster? Ex Euangelistis non habemus nomen eius montis; solum Lucas dixit: Ascendit in montem: Matthæus, & Marcus addiderunt: in montem excelsum: S. Petrus Epist. 2. cap. 1. Montem sanctum nominauit. Proprium igitur montis nomen Scriptura non expressit. Vereres Patres tradiderunt fuisse montem Thabor. Hieronymus [in Epist. ad Eutochium de Epitaphio Paulæ:] In monte, inquit, Thabor transfiguratus est Dominus. Idem quoque testatur Damascenus [in oratione de Transfiguratione,] Euthymius in illud Psalm. 88. *Thabor, & Hermon in nomine tuo exultabunt.* Cyrillus Cateche. 12. Beda de Sanctis locis, cap. 17. Porro hunc montem describit Hieronymus Olsa 5. Est, inquit, Thabor mons in Galilea situs, in campis rotundus atque sublimis, & ex omni parte finitus æqualiter. Beda vero loco citato hunc montem describit paulo latius: *Mons Thabor in medio Galilee campo, in tribus millibus manens ad Boream à Genezareth distat, ex omni parte rotundus, herbosus valde, & floridus, altitudine triginta stadiorum, vertex ipse campestris, & multum amœnus, viginti & trium stadiorum dilatatur: vbi grande monasterium, grandi quoque silua circumdatur, tres Ecclesias habens iuxta quod Petrus dixit: Faciant hic tria tabernacula. Locus muro cinctus grandia gestans adficia.*

Quarto queritur, Quoto ætatis anno Christus se transfigurauit? Quoto item mense, & Quoto die mensis, & Quota hora diei? De his nullum apud Euangelistas verbum. Græci in Monologio sic habent in sexta die Augusti: *Transfiguratio Domini, & Dei Saluatoris nostri Iesu Christi.* Sic etiam in Calendario Syrorum. Existimo apud Syros, & Græcos traditionem Ecclesiasticam fuisse, Dominum sese transfigurasse ea die sexta Augusti: ac proinde videtur Transfiguratio Dominica contigisse anno ætatis Christi trigésimo secundo, aliquot mensibus transfactis à nece Ioannis Baptistæ, qui occisus est eodem anno tempore Paschali, teste Beda Mar. 6. Sed Durandus, & Ioannes Belerus locis supra citatis, docent Dominum transfiguratum fuisse initio Martij anno ætatis suæ 33.

Matt.
17.
Mar. 9.
Luc. 9.
Mar. 6.
Luc. 6.